

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ascensus Moysis in montem Seu De Oratione Tractatus
Tribus Stationibus ac vijs Purgatiua Illuminatiua Vnitiua
distinctus**

Crombecius, Johannes

Avdomari, 1618

1. Qui, & qua ratione ad montis ascensum Deiq[ue] congreßum
admittendi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38133

Maiestatis, pecularius quam cæteri; exodi 24.
sed à lôgè; nō sicut Moyses qui in ipsam ne-
bulam ad cacumen usque montis, ad con-
gressum nimirum cum Deo admittebatur.

SECTIO PRIMA.

*Qui & qua ratione ad montis ascensum
Deique congressum admittendi.*

DOCUMENTA hic non pauca studio-
sis orationis fere offerunt. Atque
illud in primis: non sine timore ac summa
reverentia ad hūc orationis montē, ubi supre-
mus rerum conditor cum tota sua curia resi-
det, accedēdum. Quidam enim parūm reve-
renter templā ingrediuntur, ad lācta usque
sanctorum penetrant; satis se piōs existimā-
tes, si clarissimū templi locum nacti fuerint.
Publicanus à longe stans nollebat nec oculos ad cælum
levare; sed percuriebat pectus suum dicens Deus Iuc. 18.
propitius esto mihi peccatori. Phariseus non à 13.
longe; sed aræ vicinus gloriabatur de me-
ritis suis. Certè indignum est Christianum
hominem haud raro gravibus onustrum sce-
leribus sive occultis, sive manifestis, cum
audacia & rusticitate, ne dicam impietate (etsi
illi ipsi se valde civiliter habere arbitrentur)
in loca sacra sancta, præsentia divinę maiestatis
formidanda, irruere, caput regere, fabu-

L 3

Iarj

VII
416

Iari, circumspicere. hæc, coram principeq; faciunt, inciviles, rustici, stupidi audier. Quid? **OL** perculsus est, quod arcum Domini, bobus calcitrantibus vacillantem agisset, & quidem optimo fine nempe ut sustentaret. Arcâ Dei maior hic est, Dei enim est Dominus Iesus cui appropinquat non erubescis. Iubetur populus radice quidem montis non attingere. Et tu sine more, reverentia, consideratione statu forte deterrimi, irruere in templo, invescundè, elato capite non erubescis?

2. Alterum est non omnibus sacerdotibus permitti, ut montem ascendant & tremenda mysteria pertractent: iij solum qui Moyse & Aaron probitatem & sanctimoniam tantur. Non ijs qui se indignos tam tremendo ministerio tractando reddiderunt.

Ezech. legem, & polluerunt sanctuaria mea. Inter sanctum & prophanum non habuerunt distantiam, & non pollutum & immundum non intellexerunt. sed est sane huic generi hominum, qui ebrios & impudicitie impudentissime dediti, sancta mysteria committere aut permettere. Cùm Dominus dicat. Nolite sanctum danubios. Benè profectò Propheta dixit, hostes sanctum & prophanum non habere distantiam. Nam & ipsi sancti non sunt, prophane vivunt, & prophane sacramenta perfracta

22.26°

pertractant. Altaria, calices, mantilia, candela bra longe immundiora sunt, quam quae
eorum mentie solent esse vsui. Omnia muda,
lucida, integra, minimè exesa domi habere
cupiunt; si quid horum defit, oculatissimi sunt;
immundiciem, fætorem, fordes in altari nec
vident nec percipiunt. Quid ergo mirum, si
Dominus sacerdotes Moysi, non quoslibet,
sed sanctitate conspicuos adiungi velit? Et
clement, foris canes, & venefici, & in iudicii &
homicide, & idolis servientes, & omnis qui amat Apoc 22.
& facit mendacium. Et mundi estote, qui feris 15.

Domini. Hi ergo primù n severitatem
iudiciorum Dei apprehendant, à pede mon-
tis ad tempus recedant. Tempus erit quo
invitabuntur cum Aarone & alijs sacerdoti-
bus cum resipuerint, & poenas à se delicto-
rum neglectique officij exegerint.

3. Videtur deinde Dominus in hac sacer-
dotum aggregatione cum Aarone delectari
oratione conmuni, quæ à pluribus celebra-
tur. Ita vt mutua pietate excitentur; iuvent
se mutuo, vt alio deficiente, alter officio sub-
stituat; edificant deinde plebem gravi &
composito cantu. Et qui audiunt, Deum lau-
dent, & ad pietatem inflammantur. Qua de-
re quia superius diximus pluribus, superso-
debo.

L 3

SECTIO

IV
416